

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.683 van 18 juli 2011
in de zaak A. 195.463/XIV-31.917**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Iftara Mohammad
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Franklin Rooseveltlaan 70
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 10 februari 2010, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 36.668 van 6 januari 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 5411 van 16 maart 2010 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 april 2011 om 10.45 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Elisa Van Broeck, die loco advocaat Iftara Mohammad verschijnt voor de verzoekster, en attaché Sara Bottu, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekster komt op 25 maart 2009 België binnen en verklaart zich op 26 maart 2009 vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 12 augustus 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 14 september 2009 tekent de verzoekster tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 6 januari 2010 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekster. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekster werpt in een eerste middel de schending op van artikel 1 van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, (Vluchtelingenverdrag) van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Zij licht dit als volgt toe:

“Verzoekster heeft een objectief element naar voren gebracht (attest van de dokter inzake haar gedeeltelijke doofheid) waaruit duidelijk blijkt dat verzoekster niet alle vragen altijd begreep. Zelfs de interviewer zal moeten toegeven dat de tolk meermaals de vraag diende te herhalen en zijn stem diende te verheffen (tot op het punt dat hij zich, begrijpelijkerwijze, zelfs irriteerde).

Voor het goede procesverloop, is het van primordiaal belang dat een volledig herverhoor wordt bevolen nu de bestreden beslissing van dermate groot belang is, namelijk ze houdt een beslissing in inzake het leven van verzoekster.

Het is niet redelijk verantwoord om het objectief attest van de dokter van de hand te doen.”.

5. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekster het middel en zij voegt het volgende toe:

“Tegenpartij stelt dat het aan verzoekster is om aan te geven indien er problemen zijn en dat zij aangaf dat ze de tolk begreep.

Tegenpartij verliest echter uit het oog dat verzoekster behoort tot een uiterst zwakke sociale groep met name een analfabete, vervolgte, moslim weduwe, die niet de nodige assertiviteit en arrogantie bezit om iemand weerwoord te bieden indien die persoon zijn stem verheft en die uiteraard zo min mogelijk tot last wil zijn. Zij is inderdaad vragende partij en vanuit die optiek en gelet op haar achtergrond is echt niet verwonderlijk dat zij zich zo nederig mogelijk opstelt. Dat zij de tolk begreep is ook juist. De taal die hij sprak, verstond zij. Dit wil echter niet zeggen dat zij alles correct hoorde.

Had de raadsman weet gehad van de problematiek van verzoekster dan had zij dit uiteraard eerder opgeworpen.”.

Beoordeling

6. De Raad voor Vreemdelingenbetwisting spreekt als administratief rechtscollege jurisdictionele beslissingen uit. Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn als algemene beginselen van behoorlijk bestuur derhalve niet op zijn arresten van toepassing. Het eerste middel is in die mate niet-ontvankelijk.

De verzoekster beperkt zich bovendien tot de algemene opmerking dat zij “niet alle vragen altijd begreep”, zonder aan te geven welke concrete vaststellingen in het bestreden arrest eventueel aan een misverstand zouden zijn te wijten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is trouwens uitdrukkelijk op het voorgehouden medisch probleem ingegaan waar hij overweegt dat “nergens te lezen staat dat verzoeksters trommelvliesperforatie van het linkeroor dergelijke hoorproblemen voor gevolg heeft dat een conversatie of een gehoor onmogelijk wordt”, dat de verzoekster tijdens het gehoor door een advocaat werd bijgestaan en dat haar bij het begin van het gehoor werd gevraagd of zij de tolk begreep en dat zij moest signaleren wanneer zijn een vraag niet begreep. Daaraan wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat zij, zoals zij in de memorie van wederantwoord voorhoudt, “tot een uiterst zwakke sociale groep met name een analfabete, vervolgde, moslim, weduwe” zou behoren, hetgeen zij, wat het voorgehouden probleem van het gehoor betreft, niet voor de rechter ten gronde heeft doen gelden. Het eerste middel is in die mate, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7. De verzoekster werpt in een tweede middel de schending op van artikel 39/76, § 3, van de Vreemdelingenwet. Zij licht dit als volgt toe:

“De rechter in vreemdelingenzaken dient een beslissing te nemen binnen de drie maanden na de ontvangst van het beroep.

Het beroep werd ingediend op 14 september 2009. Het arrest werd geveld op 6 januari 2010.

De bestreden beslissing heeft de voorgeschreven termijn overschreden en dient dan ook als niet bestaand beschouwd te worden.

Het middel is gegrond.”.

8. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekster het middel en zij voegt het volgende toe:

“De termijn is door de wet voorgeschreven en nergens in de wet staat te lezen dat er van deze termijn kan afgeweken worden, deze dient dan ook strikt geïnterpreteerd te worden.

Minstens diende het bestreden arrest te motiveren waarom de vertraging objectief te verantwoorden is.

Het middel is gegrond.”.

Beoordeling

9. Naar luid van artikel 39/76, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet neemt de geadieerde kamervoorzitter of rechter in vreemdelingenzaken een beslissing binnen de drie maanden na de ontvangst van het beroep.

De wet voorziet geen sanctie bij overschrijding en het gaat om een termijn van orde, geen vervaltermijn. Het enkele feit van de overschrijding van die termijn leidt dus niet tot de cassatie van het bestreden arrest. Het tweede middel is ongegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

10. De verzoekster werpt in een derde middel de schending van artikel 57/9 van de Vreemdelingenwet op. Zij licht dit als volgt toe:

“De beslissing van tweede verweerster is ondertekend door de adjunct-commissaris en niet de commissaris-generaal. Noch is er aangetoond of gemotiveerd dat de commissaris-generaal verhinderd was. Aldus is er schending van art. 57/9 Vw.

Dat de bestreden beslissing deze schending niet ambtshalve opwerpt maakt een schending uit en kan dit middel alsnog opgeworpen worden.”.

11. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekster het middel en zij voegt het volgende toe:

“Dat in de oorspronkelijke bestreden beslissing staat 'voor de commissaris-generaal, verhinderd' is geen motivering die voldoet aan de vereiste van art 57/9 Vw. ten tijde van de oorspronkelijk bestreden beslissing.

Het feit dat de commissaris-generaal op verlof is, is geen geldige reden waarom er niet voldaan werd aan een substantiële vormvereiste. Immers, de oorspronkelijke bestreden beslissing dd. 13 augustus kon ook op 25 augustus genomen worden zodat de wet niet zou geschonden zijn.”.

Beoordeling

12. Daargelaten de vraag of het geen nieuw middel betreft dat niet voor het eerst in cassatie kan worden opgeworpen, blijkt dat de aanvankelijk bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2009 door

een adjunct-commissaris, XXX, werd ondertekend met de vermelding “voor de Commissaris-generaal, verhinderd”. Die vermelding volstond om te voldoen aan het bepaalde in artikel 57/9, eerste lid van de Vreemdelingenwet, met name dat de bevoegdheden vermeld in artikel 57/6, eerste lid, 1° tot 7° van die wet worden uitgeoefend door de commissaris-generaal of, wanneer deze verhinderd is, door één van zijn adjuncten. Bovendien was bij de beslissing van 12 augustus 2009 een brief van 29 juli 2009 gevoegd waarin de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf meedeelde dat hij van vrijdag 7 augustus 2009 tot en met maandag 24 augustus in verlof, en dus afwezig of verhinderd, zou zijn en dat in die periode XXX, adjunct-commissaris, hem zou vervangen.

Het derde middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien juli tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen